

Zadeva C-153/21

**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča**

Datum vložitve:

5. marec 2021

Predložitveno sodišče:

Tribunal administratif (Luksemburg)

Datum predložitvene odločbe:

1. marec 2021

Tožče stranke:

A

B

C, čigar zakonita zastopnika sta njegova starša

Tožena stranka:

Ministre de l'Immigration et de l'Asile

**Tribunal administratif du Grand-Duché de Luxembourg (upravno sodišče
Velikega vojvodstva Luksemburg)**

2. senat

SODBA

I. Predmet postopka v glavni stvari

- 1 Osebi A in B sta vložil ničnostno tožbo zoper odločbo, ki jo je 8. decembra 2020 sprejel ministre de l'Immigration et de l'Asile (minister za imigracijo in azil, v nadaljevanju: minister), s katero je prošnjo za mednarodno zaščito za njunega mladoletnega otroka C razglasil za nedopustno in odredil, da morajo zapustiti ozemlje.

II. Pravo

1. Mednarodno pravo in pravo Unije

- 2 Člen 24 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina), naslovljen „Pravice otroka“, določa:

„[...]

2. Pri vseh ukrepih javnih organov ali zasebnih ustanov, ki se nanašajo na otroke, se morajo upoštevati predvsem koristi otroka.

[...].

- 3 Člen 23 Direktive 2011/95/EU¹ določa:

„1. Države članice zagotovijo, da se lahko ohrani enotnost družine.

2. Države članice zagotovijo, da so družinski člani upravičenca do mednarodne zaščite, ki sami ne izpolnjujejo pogojev za tako zaščito, upravičeni do ugodnosti iz členov 24 do 35, skladno z nacionalnimi postopki in v obsegu, združljivem z osebnim pravnim statusom družinskega člana.

[...]“

- 4 Člen 33(2) Direktive 2013/32/EU² določa:

„Države članice lahko štejejo prošnjo za mednarodno zaščito za nedopustno le, če:

(a) je druga država članica priznala mednarodno zaščito; [...]“

- 5 Člen 21(1) Uredbe (EU) št. 604/2013³ (v nadaljevanju: tudi: Uredba Dublin III) določa:

„Kadar država članica, v kateri je bila vložena prošnja za mednarodno zaščito, meni, da je za obravnavanje prošnje odgovorna druga država članica, lahko čim hitreje, v vsakem primeru pa tri mesece od datuma, na katerega je bila prošnja

¹ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite (prenovitev) (UL 2011, L 337, str. 9).

² Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite (UL 2013, L 180, str. 60).

³ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države ali oseba brez državljanstva (UL 2013, L 182, str. 31).

vložena v smislu člena 20(2), od druge države članice zahteva, da sprejme prosilca.

[...].“

- 6 Nazadnje, stranke navajajo tudi člen 3 EKČP in Direktivo 2008/115/ES⁴.

2. Nacionalno pravo

- 7 Loi du 18 décembre 2015 relative à la protection internationale et à la protection temporaire (zakon z dne 18. decembra 2015 o mednarodni in začasni zaščiti) (Mémorial A255 z dne 28. decembra 2015) (v nadaljevanju: zakon z dne 18. decembra 2015) določa:

„Člen 5:

Mladoletnik, ki še ni samostojen, lahko vloži prošnjo za mednarodno zaščito prek svojih staršev ali drugega odraslega družinskega člana, odrasle osebe, ki izvaja starševsko skrb nad njim, ali začasnega zastopnika mladoletnega otroka.“

„Člen 28:

[...]

2. Poleg primerov, v katerih se prošnja ne obravnava v skladu z odstavkom 1, lahko minister sprejme odločbo o nedopustnosti, ne da bi preveril, ali so pogoji za priznanje mednarodne zaščite izpolnjeni, če:

(a) je druga država članica Evropske unije priznala mednarodno zaščito; [...].“

III. Dejansko stanje in dosedanji potek postopka

- 8 A in B sta sirska državljana, ki sta 16. novembra 2018 v Grčiji zase in za svoje mladoletne otroke pridobila status mednarodne zaščite. 17. decembra 2019 sta v Velikem vojvodstvu Luksemburg zase in za svoje otroke vložila prošnjo za mednarodno zaščito. 27. januarja 2020 sta vložila prošnjo za mednarodno zaščito za svojega otroka C, ki se je v tem času rodil v Velikem vojvodstvu Luksemburg.
- 9 Luksemburški organi so 11. februarja 2020 grške organe zaprosili za ponovni sprejem A in B ter njunih mladoletnih otrok na podlagi Direktive 2008/115/ES in grški organi so 12. februarja 2020 to prošnjo sprejeli.

⁴ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL 2008, L 348, str. 98).

- 10 Minister je z odločbo z dne 13. februarja 2020 prošnje za mednarodno zaščito razglasil za nedopustne na podlagi člena 28(2)(a) zakona z dne 18. decembra 2015 z obrazložitvijo, da imajo tožeče stranke v Grčiji status begunca in jim odredil, da zapustijo ozemlje.
- 11 Tožeče stranke so 4. marca 2020 vložile ničnostno tožbo zoper odločbo z dne 13. februarja 2020.
- 12 Tribunal administratif (upravno sodišče) je s sodbo z dne 3. avgusta 2020 to tožbo zavrnilo razen v zvezi z otrokom C. Sodba je med drugim obrazložena, kot sledi:

„[...] iz nobenega elementa v upravnem spisu ne izhaja, da je na dan odločitve ministra, to je 13. februarja 2020, otrok [C] imel status begunca, ki so mu ga [priznali] grški organi. Grški organi v elektronski pošti z dne 12. februarja 2020 namreč pojasnjujejo, da dovolijo vstop na svoje ozemlje vsem družinskim članom [...] na podlagi člena 6 Direktive 2008/115/ES, pri čemer svoj sprejem utemeljujejo z dejstvom, da je bil družinskim članom ‚1-7‘, to je vsem družinskim članom [...] razen [otroku C] – zadnjenavedeni je bil osmi na seznamu – priznan status begunca. Poleg tega predstavnik vlade v odgovoru na tožbo izrecno poudarja, da naj otrok [C] uradno še ne bi imel statusa begunca in da bi mu tega v primeru vrnitve v Grčijo priznali le, če bi v tem smislu bili začeti upravni postopki. Zato je treba otroka [C] šteti za prosilca za mednarodno zaščito in ne za upravičenca do mednarodne zaščite, saj država ni navedla nobene pravne podlage v podporo njenim trditvam, da ko status begunca pridobita starša, se ta samodejno prizna tudi otroku. [...] sporno odločbo je treba, v delu, ki se nanaša na [otroka C], razglasiti za nično [...].“

Tribunal administratif (upravno sodišče) je zavrnilo druge tožbene razloge, s katerimi so se tožeče stranke sklicevale na materialne in zdravstvene težave ter tveganje, da bodo v Grčiji izpostavljene življenjskim razmeram, ki bi jih bilo mogoče enačiti z nečloveškim ali ponižujočim ravnanjem.

- 13 Grški organi so 27. avgusta 2020 potrdili, da naj bi bilo osem družinskih članov ponovno sprejetih na grško ozemlje in da naj bi otrok C po prihodu in vpisu v evidenco prejel dovoljenje za prebivanje, enakovredno dovoljenju, ki ga imajo drugi družinski člani, ter bil upravičen do enakih ugodnosti, kot so priznane upravičencem do mednarodne zaščite v Grčiji.

Besedilo dopisa grških organov je naslednje:

„Kot je že navedeno v vaši elektronski pošti, so pristojni nacionalni organi privolili v ponovni sprejem [...] družine sirskih državljanov (vseh osem članov) na podlagi člena 6 Direktive 2008/15/ES, ker so grški azilni organi vsem družinskim članom razen [otroku C], ki se je dne [...] rodil v Luksemburgu, priznali status begunca in jim izdali dovoljenja za prebivanje, ki veljajo od [...] do [...].“

V zvezi z [zadnjenavedenim] [C] vas obveščamo, da bo kot družinski član upravičenca do mednarodne zaščite po prihodu družine v Grčijo na prošnjo

njegovih staršev in ob predložitvi otrokovega rojstnega lista dobil dovoljenje za prebivanje z enako veljavnostjo, kot jo ima dovoljenje upravičenca, in bo v skladu z nacionalnim pravnim okvirom upravičen do vseh ugodnosti iz členov od 24 do 35 Direktive 2011/95/EU [...].“

- 14 Minister je z odločbo z dne 8. decembra 2020 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) prošnjo za mednarodno zaščito za otroka C razglasil za nično z obrazložitvijo, da naj bi bil v Grčiji upravičen do statusa begunca. Razlogi za to odločitev so naslednji:

„[...] opozoriti je treba, da so bile z odločbo ministra z dne 13. februarja 2020 prošnje za mednarodno zaščito za vso družino razglašene za nedopustne, ker ste upravičenci do mednarodne zaščite v Grčiji.

[...]

Ker je tribunal administratif [upravno sodišče] odločilo, da odločbo ministra razglasi za nično le v delu, ki se nanaša na vašega sina [C], je treba poudariti, da je odločba o nedopustnosti, izrečena v okviru prošenj za mednarodno zaščito, ki jih je vložilo sedem drugih članov vaše družine, postala pravnomočna in je na ta dan izvršljiva.

Vseeno pa moramo spomniti, da so grški organi 12. februarja 2020 luksemburškemu organom prvič potrdili, da bodo ob vaši vrnitvi v Grčijo vašemu sinu izdali dovoljenje za prebivanje.

27. avgusta 2020 [...] so grški organi [...] v zvezi z vašim sinom, rojenim v Luksemburgu, pojasnili, da mu bodo izdali dovoljenje za prebivanje, enakovredno vašim dovoljenjem, in da bo upravičen do vseh ugodnosti, povezanih s statusom begunca v Grčiji, v skladu s členi od 24 do 35 Direktive 2011/95/EU.

Nazadnje, grški organi so v okviru prošnje za sprejem, naslovljene nanje le v zvezi z vašim sinom [C] na podlagi Uredbe Dublin III, 4. novembra 2020 znova potrdili, da bo [C] po vašem prihodu v Grčijo in zgolj na podlagi prošnje svojih staršev upravičen do vseh pravic, povezanih s statusom begunca. Grčija je poleg tega zavrnila njegov ponovni sprejem na podlagi Uredbe Dublin III, ker status begunca že imate in [je ponovni sprejem] v Grčijo za vso družino, vključno s [C], že odobren.

[Zato je na podlagi člena 28(2)(a) zakona z dne 18. decembra 2015] prošnja za mednarodno zaščito za vašega sina [C] prav tako nedopustna [...].

Temu je treba dodati, da je seveda v otrokovo korist, torej v korist [C], da živi in raste pri svojih starših, natančneje da se z njim ohranja enotnost družine. Ker pa morate zapustiti ozemlje in se vrniti v Grčijo, je seveda v korist [C], da ostane s svojimi starši in da vas spremlja pri odstranitvi v Grčijo, še toliko bolj, ker so grški organi formalno in izrecno zagotovili, da bo upravičen do vseh pravic, povezanih s statusom upravičenca do mednarodne zaščite.

Nazadnje, poudariti je treba, da iz elementov, ki jih imamo na voljo, ne izhaja, da bi se vi ali vaš sin morali bati nečloveškega in ponižujočega ravnanja v smislu člena 3 Evropske konvencije o človekovih pravicah ali člena 4 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

[...].“

- 15 Tožeče stranke so 28. decembra 2020 zoper to odločbo vložile ničnostno tožbo pri tribunal administratif (upravno sodišče).

IV. Razprava

1. Trditve tožečih strank

- 16 Tožeče stranke so Sirci kurdskega porekla. V Grčiji naj ne bi dobili potrebne zaščite in varnosti. Kot prosilci za mednarodno zaščito naj bi se znašli v zelo slabih nastanitvenih razmerah in zaradi tega statusa izgubili vse pravice glede dostojne nastanitve. Živeli naj bi v takem pomanjkanju, da so bili za hrano prisiljeni brskati po smetnjakih restavracij. Njuni otroci naj se ne bi šolali. Zaradi svojega kurdskega porekla naj bi bili žrtve nasilja. Ko je bil otroku [D] diagnosticiran rak, so ga morali voziti v 350 km oddaljeno bolnišnico. Med njegovim večmesečnim zdravljenjem so morali spati po parkih ali pri znancih. Po večmesečnem upanju, da jim bo dodeljena nova nastanitev, in ker so se bali, da bodo morali živeti na cesti, B pa je bila noseča, so se tožeče stranke odločile odpotovati v Luksemburg. Otrok [D] naj bi se začel zdraviti ob prihodu v Luksemburg, bil deležen vseh pregledov na onkologiji in naj bi bil v remisiji.
- 17 S pravnega vidika tožeče stranke navajajo kršitev člena 28(2)(a) zakona z dne 18. decembra 2015, s katerim je bil v nacionalno pravo prenesen člen 33(2)(a) Direktive 2013/32. Primer njunega sina C naj ne bi spadal na področje uporabe te določbe, ki naj bi se uporabljala le, kadar je bila zadevni osebi priznana mednarodna zaščita. Poleg tega ni nobenega dokaza, da bi mu bila taka zaščita priznana ob prihodu v Grčijo, ker naj bi bila izdaja dovoljenja za prebivanje pogojena s postopki, ki bi jih morale stranke same izvesti. Tudi če bi izvedle potrebne postopke, se grški organi niso izrecno zavezali, da bodo status priznali, ampak so le navedli možnost dodelitve pravic, povezanih s statusom upravičenca do mednarodne zaščite. Nazadnje, z odstranitvijo C v Grčijo bi bil odvzet polni učinek pravicam, ki izhajajo iz njegovega statusa prosilca za mednarodno zaščito, zlasti pravici do posamične preučitve njegove prošnje.
- 18 Dalje, z izpodbijano odločbo naj bi se kršil člen 21(1) Uredbe Dublin III, saj bi moral minister predajo otroka C predvideti na podlagi navedene uredbe, ker naj v Grčiji ne bi bil upravičenec do mednarodne zaščite, ampak samo prosilec zanjo.
- 19 Tožeče stranke navajajo kršitev člena 3 EKČP in člena 4 Listine, ker naj bi Grčija bila „primer modela sistemskih pomanjkljivosti“. V zvezi s tem navajajo sodbo z dne 21. januarja 2011, M.S.S. proti Belgiji in Grčiji

(CE:ECHR:2011:0121JUD003069609), v kateri naj bi ESČP odločilo, da pogoji za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito v Grčiji pomenijo ravnanja, ki so v nasprotju s členom 3 EKČP in členom 4 Listine. Prav tako v tem smislu navajajo sodbi Sodišča z dne 19. marca 2019, Ibrahim in drugi (C-297/17, C-318/17, C-319/17 in C-438/17, EU:C:2019:219), in Jawo (C-163/17, EU:C:2019:218).

- 20 Poleg tega naj bi bil z izpodbijano odločbo kršen člen 24 Listine. V korist otroka C bi bilo, da se njegova prošnja preuči v Luksemburgu. Minister naj ne bi utemeljil sorazmernosti svoje odločitve. ESČP je v sodbi z dne 21. decembra 2001, Šen proti Nizozemski (CE:ECHR:2001:1221JUD003146596), odločilo, da je treba pri uravnoteženju javnega interesa in koristi otroka upoštevati tri dejavnike, in sicer starost otroka, razmere, ki vladajo v izvornih državah, in stopnjo odvisnosti od staršev. Ta pristop naj bi pojasnilo v sodbi z dne 3. oktobra 2014, Jeunesse proti Nizozemski (CE:ECHR:2014:1003JUD001273810). V korist otroka C naj bi bilo, da ostane s svojo družino v Luksemburgu. Tožече stranke v zvezi s tem navajajo ranljivost drugih družinskih članov, travme, ki bi jih lahko njunim otrokom povzročila sprememba okolja, in materialno pomanjkanje, ki bi mu bila v Grčiji izpostavljena vsa družina. Nazadnje, tožече stranke navajajo tveganje za kršitev člena 4 Listine, ki bi jo povzročila sama odstranitev. V zvezi s tem se sklicujejo na sodbo z dne 16. februarja 2017, C. K. in drugi (C-578/16 PPU, EU:C:2017:127, točka 68), v kateri je Sodišče odločilo, da je lahko trpljenje zaradi telesne ali duševne bolezni, ki je nastopila naravno, zajeto s členom 3 EKČP, če se zaradi ravnanja, za katera je mogoče odgovornost pripisati oblastem, stopnjuje ali obstaja tveganje, da se bo stopnjevalo.
- 21 Nazadnje, Sodišču naj bi bilo treba postaviti vprašanja za predhodno odločanje, ki bi se lahko glasili tako:

„1. Ali člen 33(2)(a) [Direktive 2013/32/EU] državi članici omogoča, da prošnjo za mednarodno zaščito razglasi za nedopustno z obrazložitvijo, da ji druga država članica zagotavlja, da bo zadevnemu posamezniku izdala dovoljenje za prebivanje in priznala pravice iz členov od 24 do 35 [Direktive 2011/95/UE], če ta posameznik izpolni potrebne formalnosti?“

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je odločitev, ali se člen 33(2)(a) Direktive 2013/32/EU uporabi za otroka, treba oziroma ali jo je mogoče zavrniti na podlagi mednarodnega prava o pravicah otrok, zlasti mednarodne Konvencije o otrokovih pravicah in sodne prakse Odbora za pravice otroka?“

2. Trditve ministra

- 22 Minister predlaga, naj se tožba zavrne. Prvič, izpodbijana odločba naj bi temeljila na členu 28(2)(a) zakona z dne 18. decembra 2015. Ta določba naj ne bi bila neupoštevna le zaradi dejstva, da otrok C uradno še ni upravičenec do mednarodne zaščite v Grčiji, saj mu grški organi te preprosto niso mogli zagotoviti, ker se nahaja na luksemburškem ozemlju. Poleg tega naj bi grški in luksemburški organi ustrezno upoštevali otrokovo korist. Ker sta A in B

upravičena do mednarodne zaščite v Grčiji, naj bi bili njuni otroci, čeprav so rojeni po priznanju tega statusa, *de facto* upravičeni do enake zaščite. Grški organi naj bi namreč izrecno priznali, da C ni prosilec za mednarodno zaščito, ampak upravičenec do take zaščite, njegova starša pa bi morala le urediti njegov upravni položaj. Grški organi naj bi prošnjo za sprejem otroka C, ki so jo luksemburški organi predložili na podlagi Uredbe Dublin III, zavrnili z obrazložitvijo, da bi bilo treba otroka šteti za upravičenca do mednarodne zaščite. Minister v zvezi s tem napotuje na elektronski sporočili grških organov z dne 4. novembra 2020 in 27. avgusta 2020. V zadnjenavedenih sporočilih se ti organi sklicujejo na pravice, priznane upravičencu do mednarodne zaščite, in določbe Direktive 2011/95, kar naj bi dokazovalo, da otroka C štejejo za upravičenca do mednarodne zaščite.

- 23 Drugič, minister naj bi upravičeno sprejel prvo odločbo za vso družino, da prepreči kršitev načela koristi otroka. Korist C naj ne bi ostati na luksemburškem ozemlju, ampak spremljati svojo družino v Grčijo, v kateri so vsi drugi družinski člani upravičenci do mednarodne zaščite. Nacionalna sodna praksa naj bi potrjevala, da mora biti odločitev o prošnji za mednarodno zaščito mladoletnega otroka, čeprav je rojen v Luksemburgu, enaka kot odločitev o prošnji njegovih staršev.
- 24 Minister v zvezi s tožbenim razlogom kršitve člena 3 EKČP in člena 4 Listine napotuje na sodbo tribunal administratif (upravno sodišče, Luksemburg) z dne 3. avgusta 2020, v kateri je bilo razsojeno, da tožeče stranke v primeru vrnitve v Grčijo ne bodo izpostavljene nevarnosti ravnanja, ki je v nasprotju s temi določbami. Na podlagi nobenega tehtnega argumenta naj ne bi bilo mogoče sklepati, da bi bil lahko otrok C osebno izpostavljen takemu ravnanju.

V. Presoja predložitvenega sodišča

- 25 Tožeče stranke z drugim vprašanjem v bistvu sprašujejo, ali je v obravnavanem primeru odločitev o nedopustnosti prošnje za mednarodno zaščito v skladu s členom 24 Listine, ki določa načelo koristi otroka v pravu Unije.
- 26 Sodišče opozarja na svojo sodbo z dne 3. avgusta 2020, v kateri je ugotovilo, da ni na dan odločbe ministra, to je 13. februarja 2020, nič dokazovalo, da so grški organi otroku C priznali status begunca, niti da se otroku tak status samodejno prizna po tem, ko je dodeljen njegovim staršem.
- 27 Sodišče je v sodbi z dne 4. oktobra 2018, Ahmedbekova (C-652/16, EU:C:2018:801, točka 68), odločilo: „*Poudariti je treba, da Direktiva 2011/95 ne določa take razširitve statusa begunca ali statusa subsidiarne zaščite na družinske člane osebe, ki ji je bil ta status priznan. Iz člena 23 te direktive namreč izhaja, da je ta direktiva omejena na to, da državam članicam nalaga, da prilagodijo nacionalno pravo tako, da bodo družinski člani – v smislu člena 2(j) navedene direktive – osebe, ki ji je bil priznan tak status, če posamično ne izpolnjujejo pogojev za priznanje tega statusa, lahko zaprosili za nekatere ugodnosti, ki*

vključujejo izdajo dovoljenja za prebivanje, dostop do zaposlitve ali dostop do izobraževanja ter ki so namenjene ohranjanju enotnosti družine.“

- 28 Iz tega izhaja, da družinski člani upravičenca do mednarodne zaščite ne pridobijo samodejno enakega statusa, čeprav imajo v praksi dostop do istih ugodnosti kot upravičenec do te zaščite.
- 29 Grški organi v svojem elektronskem sporočilu z dne 27. avgusta 2020 priznavajo, da otrok C v njihovi državi ni upravičenec do mednarodne zaščite, in navajajo, da bo lahko upravičen do dovoljenja za prebivanje in ugodnosti iz členov od 24 do 35 Direktive 2011/95, če bodo njegovi starši zaprosili zanje in predložili njegov rojstni list.
- 30 Poleg tega nič ne kaže, da bi grško pravo določalo samodejno priznanje statusa begunca mladoletnim otrokom upravičencev do mednarodne zaščite. Grški organi pojasnjujejo le, da bi otrok C lahko bil upravičen do enakih ugodnosti, kot so ugodnosti, priznane njegovim staršem, ne da bi izrecno navedli, da mu bodo priznali status begunca.
- 31 Minister tako s strogo uporabo člena 28(2)(a) zakona z dne 18. decembra 2015 ne bi mogel sprejeti izpodbijane odločbe. Grški organi namreč otroku C niso priznali statusa begunca in iz njihovega elektronskega sporočila z dne 27. avgusta 2020 je razvidno, da mu tega statusa ob njegovem prihodu na grško ozemlje ne nameravajo priznati. Navajajo namreč izključno ugodnosti, ki so priznane upravičencem do mednarodne zaščite.
- 32 V zadevi Bundesrepublik Deutschland (C-720/20) se četrto vprašanje za predhodno odločanje, predloženo Sodišču, glasi: „Ali se lahko [...], kar zadeva mladoletnega otroka, ki je v državi članici zaprosil za mednarodno zaščito, sprejme odločitev o nedopustnosti z uporabo člena 33(2)(a) Direktive 2013/32/EU po analogiji tudi tedaj, če samemu otroku v drugi državi članici sicer ni priznana mednarodna zaščita, je pa priznana njegovim staršem?“
- 33 V nasprotju z nemškimi organi, ki so v tej zadevi odločitev sprejeli na podlagi Uredbe Dublin III, so luksemburški organi v obravnavani zadevi odločitev sprejeli na podlagi člena 28(2)a zakona z dne 18. decembra 2015, s katerim je bil v nacionalno pravo prenesen člen 33(2)(a) Direktive 2013/32.
- 34 Grški organi zagotavljajo, da bo otrok C ob prihodu v Grčijo upravičen do enakih ugodnosti, kot so ugodnosti, priznane njegovim družinskim članom, ki imajo v tej državi vsi status begunca. Ker je minister izpodbijano odločbo obrazložil s tem, da naj bi bil otrok C upravičen do ugodnosti, povezanih s tem statusom, je treba razložiti izraz „priznala mednarodno zaščito“ iz člena 33(2)(a) Direktive 2013/32 v povezavi s členom 23 Direktive 2011/95 v zvezi z ohranjanjem enotnosti družine in členom 24 Listine.

VI. Obrazložitev predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 35 Nacionalno sodišče mora zagotoviti polni učinek predpisov prava Unije in po potrebi odkloniti katere koli določbe nacionalnega prava.⁵
- 36 V obravnavanem primeru tribunal administratif (upravno sodišče) odloča na zadnji stopnji. Sodišče mora razložiti izraz „*priznala mednarodno zaščito*“ iz člena 33(2)(a) Direktive 2013/32. Ker so drugi tožbeni razlogi tožečih strank upoštevni le, če bi minister lahko izpodbijano odločbo obrazložil s členom 28(2)(a) zakona z dne 18. decembra 2015, s katerim je bil v nacionalno pravo prenesen člen 33(2)(a) Direktive 2013/32, je ta razlaga nujna, da bo sodišče lahko izreklo sodbo.

VII. Vprašanje za predhodno odločanje

- 37 Tribunal administratif (upravno sodišče, Luksemburg) Sodišču Evropske unije predlaga sprejetje predhodne odločbe o tem vprašanju:

Ali je mogoče člen 33(2)(a) Direktive 2013/32/EU o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite v povezavi s členom 23 Direktive 2011/95/EU o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite ter s členom 24 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da je mogoče na njegovi podlagi prošnjo za mednarodno zaščito, ki so jo starši v imenu in za račun svojega mladoletnega otroka vložili v drugi državi članici (v obravnavanem primeru v Luksemburgu), kot je ta, ki je mednarodno zaščito predhodno priznala le otrokovim staršem ter bratom in sestram (v obravnavanem primeru Grčija), razglasiti za nedopustno z obrazložitvijo, da organi države, ki so zadnjenavedenim priznali mednarodno zaščito pred njihovim odhodom in rojstvom otroka, zagotavljajo, da bo lahko ta otrok ob prihodu in vrnitvi drugih družinskih članov upravičen do izdaje dovoljenja za prebivanje in priznanja enakih ugodnosti, kot so dodeljene upravičencem do mednarodne zaščite, pri čemer pa ne zatrjujejo, da bo status mednarodne zaščite priznan njemu osebno?

⁵ Sodba z dne 9. marca 1978, Simmenthal (106/77, EU:C:1978:49).